

S.A. Cimenteries CBR:n 26.9.2000 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne**(Asia T-309/00)**

(2000/C 335/93)

(Oikeudenkäyntikieli: ranska)

S.A. Cimenteries CBR -yhtiö, kotipaikka Bryssel, on nostanut 26.9.2000 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan. Kantajan edustajina ovat asianajajat Alexandre Vandecasteele ja Denis Waelbroeck, Bryssel.

Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

- kumoaa 27 päivänä heinäkuuta tehdyn komission implisiittisen päätöksen, jolla kieltäydyttiin maksamasta kantajalle komission 3.5.1995 aiheuttomasti perimästä 5 485 000 euron suuruudesta sakosta korkoa, joka olisi 3.5.1995 ja 24.5.2000 välisenä aikana suuruudeltaan 7,25 prosenttia ja 25.5.2000 ja 27.7.2000 välisenä aikana suuruudeltaan 9,25 prosenttia;
- velvoittaa komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Asiassa IV (33.126 ja 33.322) – Sementti, 30.11.1994 tekemänsä päätöksen 9 artiklassa komissio määräsi kantajalle sakkoja EY:n perustamissopimuksen 85 artiklan (josta on tullut EY 81 artikla) määräysten rikkomisesta.

Näiden sakkojen määrää pienennettiin yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen yhdistetyissä asioissa T-25/95 ym. 15.3.2000 antamassa tuomiossa (jäljempänä sementti-tuomio).

Tämän tuomion johdosta kantaja vaatii vastaajaa palauttamaan sille määrättyjen sakkojen ja ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen pienentämien sakkojen välisen erotuksen korkoineen. Vastaaja palauttikin vaaditun pääoman maksamatta tälle summalle kuitenkaan korkoa.

Kantaja pitää tätä maksamatta jättämistä implisiittisenä päätöksenä kieltäytyä maksamasta vaadittuja korkoja ja kiistää tämän päätöksen lainmukaisuuden.

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa:

- EY 233 artiklassa määrätyn velvollisuuden toteuttamiseksi ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tuomion täytäntöön panemiseksi tarvittavat toimenpiteet rikkomiseen;
- suhteellisuusperiaatteen loukkaamiseen;
- perusteettoman edun saamista koskevan kiellon periaatteen loukkaamiseen;
- yhdenvertaista kohtelua koskevan perusoikeuden loukkaamiseen.

Associazione delle Cantine sociali venete e della Cantina dei colli bericini 6.10.2000 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne**(Asia T-315/00)**

(2000/C 335/94)

(Oikeudenkäyntikieli: italia)

Associazione delle Cantine sociali venete e della Cantina dei colli bericini on nostanut 6.10.2000 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan. Kantajan edustajina ovat asianajajat Ivone Cacciavillani ja Antonio Cimino, Venezia ja Padova, ja prosessiosoite Luxemburgissa asianajotoimisto Alain Lorang, 51 rue Albert I.

Kantajat vaativat, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

- kumoaa kanteessa riitautetut toimet ja määrää vastaajana olevan toimielimen toimittamaan asiakirjat, joista oli pyydetty tietoja (toimittamalla ne ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen kirjaamoon)
- velvoittaa vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantajat riitauttavat vastaajan päätöksen olla antamatta tietoja asiakirjoista, jotka koskevat pakollista tislausta vuosina 1993/1994.

Ne toteavat, että yhteisön viinimarkkinoiden interventiomekanismi käyttämän pakollisen tislauksen lainmukaisuus on ollut kyseessä useissa riita-asioissa, jotka ovat edelleen vireillä kansallisissa lainkäyttöelimissä, hallintotuomioistuimissa ja yhteisön tuomioistuimissa.

Vastaajan mukaan sillä ei ole käytännesääntöjensä perusteella velvollisuutta antaa tietoja asiakirjoista, jotka koskevat asioita, joita koskeva menettely on kesken.

Vaativustensa perusteiksi kantajat esittävät, että yleisön oikeudesta saada tietoja komission asiakirjoista 8 päivänä helmikuuta 1994 tehdyn päätöksen 94/90/EHTY, EY, Euratom⁽¹⁾ 1 artiklaa on rikottu. Niiden mukaan esillä olevassa asiassa komission menettelyä on pidettävä erittäin epämääräisenä. Todettuun virallisesti yhteisöjen tuomioistuimessa vireillä olevassa asiassa tehneensä lopullisen päätöksen siitä, että Italia velvoitetaan tislamaan 12 500 000 hl objektiivisten syiden perusteella, komissio ei kuitenkaan myöntänyt yksityisille oikeutta saada tietoja asiakirjoista ja valmistelusta, jotka koskivat näiden objektiivisten syiden olemassaoloa ja niiden arviointia.

⁽¹⁾ EYVL L 46, 18.2.1994, s. 58.